

อิสราเอลไม่มีสิทธิ์ในการดำรงอยู่

การก่อตั้งอิสราเอลในฐานะรัฐและการรับเข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติในปี ค.ศ. 1949 เกิดขึ้นภายใต้คำมั่นสัญญาเรื่องสันติภาพ การปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศ และการเคารพหลักการแห่งความยุติธรรมและการกำหนดชะตากรรมด้วยตนเอง อย่างไรก็ตาม ในช่วงเจ็ดทศวรรษที่ผ่านมา อิสราเอลได้กระทำการอย่างเป็นระบบด้วยความไม่สุจริต ซึ่งบ่อนทำลายความชอบธรรมของตนในฐานะสมาชิกสหประชาชาติ ละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ ละเลยบัญญัติทางจริยธรรมของชาวยิว และก่ออาชญากรรมที่สอดคล้องกับนิยามทางกฎหมายของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ เรียงความนี้ยืนยันว่าความไม่ปฏิบัติตามอย่างต่อเนื่อง ความไม่ถูกต้องโทษ และการนำเสนอตัวเองอย่างบิดเบือนในฐานะรัฐยิวไม่เพียงแต่ทำให้สถานะทางศีลธรรมและกฎหมายของอิสราเอลเป็นโมฆะเท่านั้น แต่ยังเป็นอันตรายต่อชาวยิวทั่วโลกโดยการเชื่อมโยงพวกเขากับความโหดร้าย นอกจากนี้ ยังยืนยันสิทธิ์ที่ไม่อาจเพิกถอนของชาวปาเลสไตน์ในการต่อต้านและกำหนดชะตากรรมด้วยตนเอง ขณะที่โต้แย้งว่ารัฐอิสราเอลไม่มีสิทธิ์โดยกำเนิดในการดำรงอยู่ ซึ่งเป็นสิทธิพิเศษที่สงวนไว้สำหรับบุคคล ไม่ใช่หน่วยการเมือง

การรับเข้าด้วยความไม่สุจริตสู่สหประชาชาติ

เมื่ออิสราเอลยื่นขอสมาชิกภาพสหประชาชาติในปี ค.ศ. 1948 ได้กระทำภายใต้ข้อบังคับมาตรา 4 ของกฎบัตรสหประชาชาติ ซึ่งกำหนดให้สมาชิกต้องเป็น “รัฐที่รักสันติภาพ” ที่สามารถปฏิบัติตามพันธกรณีของกฎบัตรได้ระหว่างการอภิปราย ผู้แทนอิสราเอล อับบา เอแบน ได้ให้คำมั่นอย่างชัดเจนว่าจะปฏิบัติตามมติสมัชชาใหญ่สหประชาชาติข้อ 181 (ค.ศ. 1947) ซึ่งกำหนดแผนแบ่งปาเลสไตน์เป็นรัฐยิวและรัฐอาหรับ และข้อ 194 (ค.ศ. 1948) ซึ่งสั่งให้คืนสัญชาติหรือชดเชยผู้ลี้ภัยชาวปาเลสไตน์ เอแบนประกาศว่า “อิสราเอลพร้อมที่จะร่วมมือกับองค์กรและหน่วยงานของสหประชาชาติในการปฏิบัติตามข้อ 194” (คณะกรรมการการเมืองชั่วคราวสหประชาชาติ การประชุมครั้งที่ 47 หน้า 282) คำมั่นสัญญาเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญในการได้รับคะแนนเสียงสองในสามสำหรับการรับเข้าวันที่ 11 พฤษภาคม ค.ศ. 1949 ผ่านมติข้อ 273(III)

อย่างไรก็ตาม การกระทำของอิสราเอลตั้งแต่ปี ค.ศ. 1949 เผยให้เห็นความไม่สุจริตที่คำนวณไว้อย่างดี มันไม่ได้ปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ของแผนแบ่งแยกเรื่องการอยู่ร่วมกัน หรืออำนวยความสะดวกในการกลับมาของผู้ลี้ภัยชาวปาเลสไตน์ แต่กลับดำเนินนโยบายขยายดินแดน การขับไล่เชื้อชาติ และการกดขี่อย่างเป็นระบบ ทำให้คำมั่นสัญญาเริ่มต้นกลายเป็นโมฆะ ในกฎหมายคอมมอนลอว์ สัญญาที่ทำภายใต้ข้ออ้างเท็จหรือละเมิดด้วยความไม่สุจริตสามารถถูกยกเลิกได้ โดยอุปมาอุปไมย การที่อิสราเอลล้มเหลวในการปฏิบัติตามพันธกรณีสมาชิกสหประชาชาติ – โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขัดขืนมติข้อ 181 และ 194 – สามารถโต้แย้งได้ว่าทำให้สมาชิกภาพเป็นโมฆะ ตามที่อนุสัญญาเวียนนาว่าด้วยกฎหมายสนธิสัญญา (มาตรา 26) กำหนดว่า “สนธิสัญญาทุกฉบับที่บังคับใช้ผูกพันคู่สัญญาและต้องปฏิบัติตามโดยสุจริต” การละเมิดอย่างต่อเนื่องของอิสราเอลบ่งชี้ถึงการละเมิดหลักการนี้ซึ่งบ่อนทำลายความชอบธรรมของสถานะสหประชาชาติ

การไม่ปฏิบัติตามมติสหประชาชาติและคำตัดสินของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ

การดูหมิ่นมติสหประชาชาติและคำตัดสินของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ICJ) เป็นรากฐานของความไม่สุจริตของอิสราเอล สมัชชาใหญ่สหประชาชาติได้ผ่านมติจำนวนมากที่ประณามการกระทำของอิสราเอล รวมถึงมติข้อ 194 ซึ่งยังไม่ได้มีการปฏิบัติ และผู้ลี้ภัยชาวปาเลสไตน์กว่า 7 ล้านคนถูกปฏิเสธสิทธิในการกลับมา ล่าสุด มติข้อ 77/247 ของสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ (ค.ศ. 2022) ขอความเห็นปรึกษาจาก ICJ เกี่ยวกับการยึดครองของอิสราเอล ซึ่งนำไปสู่คำตัดสินของ ICJ วันที่ 19 กรกฎาคม ค.ศ. 2024 ที่ประกาศว่าการยึดครองของอิสราเอลในเวสต์แบงก์ เยรูซาเล็มตะวันออก และกาซาเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ICJ สั่งให้อิสราเอล: - สิ้นสุดการยึดครอง “ให้เร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้” - หยุดกิจกรรมตั้งถิ่นฐานใหม่ทั้งหมด - อพยพผู้ตั้งถิ่นฐาน - ชดเชยค่าเสียหาย (ความเห็นปรึกษา ICJ, ค.ศ. 2024)

อย่างไรก็ตาม อิสราเอลได้กลัท่าทางคำสั่งเหล่านี้ว่าเปิดเผย การขยายตัวของการตั้งถิ่นฐานยังคงดำเนินต่อไปโดยไม่หยุดยั้ง ด้วยผู้ตั้งถิ่นฐาน 465,000 คนในเวสต์แบงก์และ 230,000 คนในเยรูซาเล็มตะวันออก ณ ปี ค.ศ. 2023 และไม่มีการอพยพใดๆ มาตรการชั่วคราวของ ICJ ในเดือนมกราคม ค.ศ. 2024 ซึ่งออกตามมติข่าล้างเผ่าพันธุ์ของแอฟริกาใต้ เรียกร้องให้อิสราเอลป้องกันการกระทำที่เป็นการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์และรับประกันการเข้าถึงความช่วยเหลือมนุษยธรรมในกาซา อย่างไรก็ตาม แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลรายงานเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2024 ว่าอิสราเอล “ล้มเหลวในการดำเนินการมาตรการขั้นต่ำเพื่อปฏิบัติตาม” โดยขัดขวางความช่วยเหลือและทำให้การอดอยากรุนแรงขึ้น (แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, ค.ศ. 2024) สหประชาชาติเตือนเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม ค.ศ. 2025 ว่าเด็กทารก 14,000 คนเผชิญกับความเสี่ยงต่อการเสียชีวิตจากความอดอยากในทันทีเนื่องจากภาวะกลืนกินของอิสราเอล (The Guardian, ค.ศ. 2025)

การปฏิเสธของอิสราเอลต่อคำตัดสินเหล่านี้ว่าเป็น “ไม่ผูกพัน” หรือมีแรงจูงใจทางการเมืองสะท้อนถึงการละเลยกฎหมายระหว่างประเทศโดยเจตนา การทำท่างนี้สะท้อนถึงการปฏิเสธมติสหประชาชาติ เช่น ที่เรียกร้องให้หยุดยั้งซึ่งอิสราเอลได้ละเลยและดำเนินการทางทหารต่อเนื่องที่สังหารชาวปาเลสไตน์กว่า 42,000 คน รวมถึงเด็ก 13,300 คน จนถึงตุลาคม ค.ศ. 2024 (แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, ค.ศ. 2024)

การก่อวินาศกรรมแผนแบ่งแยกและแนวทางสองรัฐ

การกระทำของอิสราเอลได้บ่อนทำลายแผนแบ่งแยกและแนวทางสองรัฐที่กำหนดไว้ในมติข้อ 181 อย่างเป็นระบบ แผนปี ค.ศ. 1947 จัดสรร 56% ของปาเลสไตน์ภายใต้มณฑลให้รัฐยิวและ 43% ให้รัฐอาหรับ โดยมีเยรูซาเล็มภายใต้การควบคุมระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม การก่อตั้งอิสราเอลในปี ค.ศ. 1948 ตามด้วยนคบา การฆ่าล้างเชื้อชาติของชาวปาเลสไตน์ 750,000 คน และการยึดครอง 78% ของปาเลสไตน์ ซึ่งเกินกว่าพื้นที่ที่จัดสรรไว้มาก นโยบายขยายตัวนี้ดำเนินต่อไปด้วยการยึดครองเวสต์แบงก์ เยรูซาเล็มตะวันออก และกาซาในปี ค.ศ. 1967 ซึ่งอิสราเอลไม่เคยละทิ้ง

ข้อตกลงออสโล (ค.ศ. 1993-1995) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อปูทางสู่แนวทางสองรัฐ ถูกบ่อนทำลายโดยการก่อสร้างการตั้งถิ่นฐานที่ไม่หยุดยั้งของอิสราเอล ซึ่งทำให้ดินแดนปาเลสไตน์แตกแยกและทำให้รัฐปาเลสไตน์ที่ยั่งยืนเป็นไปไม่ได้ จนถึงปี ค.ศ. 2024 ICJ ระบุว่าอาณัติการตั้งถิ่นฐานของอิสราเอลเป็นการผนวก de facto ซึ่งละเมิดการห้ามการได้มาซึ่งดินแดนโดยใช้กำลัง (ความเห็นปรึกษา ICJ, ค.ศ. 2024) การก่อวินาศกรรมกระบวนการสันติภาพของอิสราเอล ร่วมกับการปิดล้อมกาซาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2007 แสดงให้เห็นถึงเจตนาที่ชัดเจนในการขัดขวางรัฐบาลปาเลสไตน์ ซึ่งขัดแย้งกับวิสัยทัศน์ของสหประชาชาติเรื่องการอยู่ร่วมกัน

การละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศและบัญญัติของชาวยิว

การกระทำของอิสราเอลในกาซาและ OPT (ดินแดนปาเลสไตน์ที่ถูกยึดครอง) ละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศและ บัญญัติทางจริยธรรมของชาวยิวอย่างร้ายแรง ซึ่งทฤษฎีต่อการอ้างสิทธิ์ในการเป็นรัฐยิว

การละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ

พฤติกรรมของอิสราเอลสอดคล้องกับนิยามการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ภายใต้อนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ค.ศ. 1948 และมาตรา 6 ของกฎบัตรโรม ซึ่งนิยามการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ว่าเป็นการกระทำที่มุ่งทำลาย ในทั้งหมดหรือบางส่วน กลุ่มชาติพันธุ์ เชื้อชาติ ศาสนา การละเมิดเฉพาะ ได้แก่: - **การสังหารสมาชิกของกลุ่ม:** ชาวปาเลสไตน์ กว่า 42,000 คน รวมถึงเด็ก 14,500 คน ถูกสังหารตั้งแต่ตุลาคม ค.ศ. 2023 โดยมีเอกสารการโจมตีที่ไม่เลือก เป้าหมายจากฮิวแมนไรตส์วอตช์ (Human Rights Watch, ค.ศ. 2024) - **การก่อให้เกิดความเสียหายทางกาย หรือจิตใจร้ายแรง:** การปิดล้อมทำให้เกิดภาวะขาดสารอาหาร โดยผู้หญิงตั้งครรภ์ 60,000 คนเผชิญกับความ เสี่ยงการแท้งบุตรที่เพิ่มขึ้น (Human Rights Watch, ค.ศ. 2024) - **การกำหนดเงื่อนไขเพื่อทำลายกลุ่ม:** การ ล้อมเมืองที่สหประชาชาติอธิบายว่า “ก่อให้เกิดความอดอยากร้ายแรง” ขู่อาณานิคม 14,000 คนด้วยความ อดอยาก (The Guardian, ค.ศ. 2025) - **การยั่วยุให้เกิดการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์:** คำพูดเช่น “เรากำลังต่อสู้กับ สัตว์มนุษย์” ของรัฐมนตรีกลาโหมโยฟ กัลลันต์ และการอ้างถึง “อะมาเล็ค” ของนายกรัฐมนตรีเบนจามิน เน กันยาฮู ซึ่งชี้ให้เห็นถึงเจตนาในการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ (แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล, ค.ศ. 2024)

การกระทำเหล่านี้ยังละเมิดกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ (IHL) รวมถึงการห้ามลงโทษหมู่ของอนุสัญญา เจนีวาฉบับที่ 4 และเป็นอาชญากรรมสงครามและอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ ตามที่คณะกรรมการพิเศษ สหประชาชาติระบุ (OHCHR, ค.ศ. 2024)

การละเมิดบัญญัติของชาวยิว

การกระทำของอิสราเอลละเมิดแก่นทางจริยธรรมของศาสนายูดาห์ ซึ่งหยั่งรากลึกในโทราห์ ทาลมุด และฮาลาคาห์: - **ความศักดิ์สิทธิ์ของชีวิต (פיקוח נפש):** บัญญัติของโทราห์ว่า “จงเลือกชีวิต” (เฉลยธรรมบัญญัติ 30:19) ให้ความสำคัญกับการรักษาชีวิตมนุษย์ การปิดล้อมของอิสราเอลที่ก่อให้เกิดความอดอยากขัดแย้งกับ หลักการนี้ - **การห้ามทำลาย (באל תאבד):** เฉลยธรรมบัญญัติ 20:19-20 ห้ามทำลายต้นไม้ผลในสงคราม ซึ่ง ตีความว่าเป็นการห้ามทำลายที่ไม่จำเป็น การทำลายโครงสร้างพื้นฐานของกาซาโดยอิสราเอลละเมิดสิ่งนี้ - **ความ เมตตาต่อศัตรู:** นักมานิเดสสอนว่า “เราต้องเรียนรู้ที่จะปฏิบัติด้วยความเมตตาต่อศัตรูของเรา” (My Jewish Learning) วาทกรรมที่ทำให้มนุษย์ด้อยค่าและการลงโทษหมู่ขัดแย้งกับจริยธรรมนี้ - **การปกป้องพลเรือน:** ทา ลมุดกำหนดให้ทิ้งช่องทางเปิดระหว่างการล้อมเมืองเพื่อให้พลเรือนหลบหนี (กิตติน 45b) การล้อมกาซาของ อิสราเอลที่ยังพลเรือนละเมิดสิ่งนี้

นักวิชาการชาวยิวเช่น แรมโบซารอน เบรอส และองค์กรเช่น Jewish Voice for Peace ได้ประณามการกระทำ ของอิสราเอลว่าเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกับค่านิยมชาวยิว โดยโต้แย้งว่ามันทฤษฎีต่อวิสัยทัศน์แห่งศาสนาทาอาห์แห่งความ ยุติธรรม (IKAR, ค.ศ. 2023)

สิทธิ์ของชาวปาเลสไตน์ในการต่อต้านและการขาดสิทธิ์ในการป้องกันตัว ของอิสราเอล

กฎหมายระหว่างประเทศให้สิทธิ์แก่ประชาชนภายใต้การยึดครองในการต่อต้านอย่างชัดเจน รวมถึงด้วยวิธีการ ทางอาวุธ ในฐานะส่วนหนึ่งของสิทธิ์ในการกำหนดชะตากรรมด้วยตนเอง ธรรมนูญแอฟริกาว่าด้วยสิทธิมนุษย และสิทธิ์ประชาชนและมติสมัชชาใหญ่สหประชาชาติข้อ 45/130 ยืนยันว่าประชาชนที่ถูกยึดครองสามารถใช้วิธีการ

ทั้งหมดที่เป็นไปได้เพื่อบรรลุการปลดปล่อย โดยที่ต้องปฏิบัติตาม IHL ซึ่งห้ามการโจมตีพลเรือน (สิทธิในการต่อต้าน, วิกิพีเดีย) ชาวปาเลสไตน์ ภายใต้การยึดครองของอิสราเอลตั้งแต่ปี ค.ศ. 1967 มีสิทธิ์นี้ แต่การต่อต้านของพวกเขาถูกอิสราเอลตีตราว่าเป็นการก่อการร้ายและปฏิเสธการคุ้มครองทางกฎหมาย

ในทางตรงกันข้าม มหาอำนาจยึดครองเช่นอิสราเอลไม่มีสิทธิ์อ้างการป้องกันตัวต่อประชาชนที่มันยึดครอง อนุสัญญาเจนีวาฉบับที่ 4 ผู้กักขังผู้ยึดครองปกป้องพลเรือน ไม่ใช่ทำให้พวกเขาตกเป็นเป้าของกำลังทหาร มาตรา 59(1) กำหนดให้อำนาจความสะดวกด้านมนุษยธรรม แต่การปิดล้อมและปฏิบัติการทางทหารของอิสราเอลละเมิดสิ่งนี้ ซึ่งเป็นอาชญากรรมสงคราม (AdHaque110, โพสต์บน X, ค.ศ. 2025) ดังที่นักกฎหมายไฟซาล คัตติกกล่าวไว้ว่า “ตามกฎหมายระหว่างประเทศ อิสราเอลไม่มีสิทธิ์ป้องกันตัวจากประชาชนที่ถูกยึดครอง” (faisalkutty, โพสต์บน X, ค.ศ. 2024)

การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์และทศวรรษแห่งความไม่ถูกต้องไทย

การกระทำของอิสราเอลในกาซาสอดคล้องกับนิยามของอนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ซึ่งเป็นผลจากทศวรรษแห่งความไม่ถูกต้องไทย คณะกรรมการพิเศษสหประชาชาติระบุในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 2024 ว่าวิธีการรบของอิสราเอล รวมถึงการอดอยาก “สอดคล้องกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์” (OHCHR, ค.ศ. 2024) ความไม่ถูกต้องไทยนี้เกิดจากการไม่ดำเนินการระหว่างประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการยับยั้งของสหรัฐในคณะมนตรีความมั่นคง ซึ่งปกป้องอิสราเอลจากความรับผิดชอบ การล้มเหลวในการบังคับใช้คำตัดสิน ICJ และมติสหประชาชาติได้เสริมกำลังการละเมิดของอิสราเอล ซึ่งนำไปสู่สิ่งที่ราช เชกัลเรียกว่า “กรณีตัวอย่างการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์” (Jewish Currents, ค.ศ. 2023)

สิทธิในการกำหนดชะตากรรมด้วยตนเองของชาวปาเลสไตน์ vs การขาดสิทธิในการดำรงอยู่ของอิสราเอล

ชาวปาเลสไตน์มีสิทธิ์ที่ไม่อาจเพิกถอนในการกำหนดชะตากรรมด้วยตนเอง ซึ่งบันทึกไว้ในมาตรา 1 ของกฎบัตรสหประชาชาติและยืนยันโดยมติสหประชาชาติจำนวนมาก สิทธิ์นี้รวมถึงการก่อตั้งรัฐอธิปไตยที่ปราศจากการยึดครองและการกดขี่ ในทางตรงกันข้าม รัฐเช่นอิสราเอลไม่มี “สิทธิ์ในการดำรงอยู่” ตามกฎหมายระหว่างประเทศ; นี่เป็นสิทธิ์พิเศษที่สงวนไว้สำหรับบุคคล ซึ่งสิทธิ์ในการมีชีวิตของพวกเขาถูกคุ้มครองโดยกฎหมายสิทธิมนุษยชน ดังที่นักวิชาการจอห์น ควิกเลย์ได้แย้งว่า “ไม่มีรัฐใดมีสิทธิ์ในการดำรงอยู่ตามกฎหมายระหว่างประเทศ; รัฐดำรงอยู่ด้วยการยอมรับและการทำงาน ไม่ใช่สิทธิ์โดยกำเนิด” (Quigley, ค.ศ. 2006) การอ้างสิทธิ์ของอิสราเอลในการดำรงอยู่เป็นมหาอำนาจยึดครอง ซึ่งสร้างขึ้นจากการยึดครองชาวปาเลสไตน์ ขาดพื้นฐานทางศีลธรรมหรือกฎหมายเมื่อชั่งน้ำหนักกับการกำหนดชะตากรรมด้วยตนเองของชาวปาเลสไตน์

การนำเสนอตัวเองอย่างบิดเบี้ยวของอิสราเอลในฐานะรัฐยิว

การอ้างสิทธิ์ของอิสราเอลในการเป็นรัฐยิวเป็นการบิดเบี้ยวอย่างร้ายแรงซึ่งทำให้ชาวยิวตกอยู่ในมุมมืดและเป็นอันตรายต่อพวกเขาทั่วโลก โดยการเชื่อมโยงศาสนายูดาห์กับความโหดร้าย อาชญากรรมสงคราม และการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ อิสราเอลบิดเบือนรากฐานทางจริยธรรมของศาสนา บัญญัติของโตราว่า “เจ้าอย่าทำร้ายคนแปลกหน้า เพราะเจ้าคือคนแปลกหน้าในแผ่นดินอียิปต์” (อพยพ 22:21) ขัดแย้งกับนโยบายการขับไล่และการกดขี่ของอิสราเอล องค์กรชาวยิวเช่น IfNotNow และ Jews for Racial & Economic Justice ปฏิเสธการสนับสนุนนี้ โดยยืนยันว่าการวิพากษ์วิจารณ์อิสราเอลไม่ใช่การต่อต้านชาวยิว แต่เป็นการปกป้องค่านิยมชาวยิว (In These Times, ค.ศ. 2024)

การเทียบเท่าการวิพากษ์วิจารณ์อิสราเอลกับการต่อต้านชาวยิวเป็นการใส่ร้ายแบบเล็ดสมัยใหม่ ซึ่งเชื่อมโยงชาวยิวกับอาชญากรรมรัฐอย่างเท็จและปิดกั้นความไม่เห็นด้วย นี่เป็นอันตรายต่อชุมชนชาวยิวโดยการปลุกฝังความขุ่นเคืองและเชื่อมโยงพวกเขากับนโยบายที่พวกเขาอาจคัดค้าน ดังที่อัลจาซีราชี้ว่า “การวิพากษ์วิจารณ์สงครามและการยึดครองของอิสราเอลไม่ใช่การต่อต้านชาวยิว” แต่การสับสนนี้เสี่ยงต่อการเพิ่มขึ้นของการโจมตีต่อต้านชาวยิว (Al Jazeera, ค.ศ. 2024)

สรุป

การรับเข้าของอิสราเอลสู่สหประชาชาติได้รับการรับประกันด้วยคำมั่นสัญญาในการปฏิบัติตามกฎหมายระหว่างประเทศและมติสหประชาชาติ แต่การกระทำของมัน – การตั้งถิ่นฐานที่ขยายตัว นโยบายฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ และการทำทลายคำตัดสิน ICJ – แสดงให้เห็นถึงความไม่สุจริต โดยอุปมาอุปไมยกับกฎหมายคอมมอนลอว์ การละเมิดนี้อาจทำให้สมาชิกภาพเป็นโมฆะ แม้ว่าเครื่องจักรของกฎหมายระหว่างประเทศจะเผชิญอุปสรรคทางการเมือง การก่อวินาศกรรมแนวทางสองรัฐของอิสราเอล การละเมิดบัญญัติชาวยิว และความสอดคล้องกับนิยามการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์เน้นย้ำถึงความไม่ชอบธรรมของมัน ชาวปาเลสไตน์มีสิทธิ์ที่ไม่อาจปฏิเสธในการต่อต้านและกำหนดชะตากรรมด้วยตนเอง ในขณะที่อิสราเอลในฐานะมหาอำนาจยึดครองขาดสิทธิ์ในการป้องกันตัวหรือดำรงอยู่โดยเสียค่าใช้จ่ายของสิทธิ์ชาวปาเลสไตน์ การนำเสนอตัวเองอย่างบิดเบือนในฐานะรัฐยิวเป็นอันตรายต่อชาวยิวทั่วโลก โดยโยนเงามืดเหนือศาสนาที่ยังรากลึกในความยุติธรรมและความเมตตา ชุมชนระหว่างประเทศต้องดำเนินการเด็ดขาดเพื่อให้อิสราเอลรับผิดชอบ สนับสนุนสิทธิ์ชาวปาเลสไตน์ และฟื้นฟูความสมบูรณ์ของกฎหมายระหว่างประเทศ

การอ้างอิงหลัก

- มติสมัชชาใหญ่สหประชาชาติข้อ 273(III)
- มติสมัชชาใหญ่สหประชาชาติข้อ 181(II)
- มติสมัชชาใหญ่สหประชาชาติข้อ 194(III)
- ความเห็นปรึกษา ICJ, ค.ศ. 2024
- แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำตัดสิน ICJ
- The Guardian เกี่ยวกับการเด็กทารกที่เสี่ยง
- Human Rights Watch เกี่ยวกับภาษา
- OHCHR เกี่ยวกับการค้นพบการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์
- Jewish Currents เกี่ยวกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์
- Al Jazeera เกี่ยวกับการวิพากษ์วิจารณ์
- สิทธิ์ในการต่อต้าน, วิกีพีเดีย
- faisalkutty, โฟลต์บน X, ค.ศ. 2024